

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΠΡΟ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ

(Ψυχοσάββατον)

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων,
Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων, καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

Ἦχος πλ' Β Γα ρ

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. α'. Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε· (Ψαλμ. ξδ' 5)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. β'. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται, (Ψαλμ. κδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

Στίχ. γ'. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν. (Ψαλμ. ρλδ' 13)

A λλη λϑ ι α A λλη λϑ ι α A λλη η λϑ

ι α ρ

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣δ̣ — Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ρο γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Τὸ ἀκροτελεύτιον αὐτοῦ.

Ε ν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η
τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυ
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Εἶτα ἡ συνήθης στιχολογία, Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Ἐν δὲ ταῖς συναπταῖς πάσαις τῆς στιχολογίας καὶ τοῦ κανόνος, μνημονεύονται πάντες οἱ προαπελθόντες πατέρες καὶ ἀδελφοὶ ἡμῶν.]

Εἰς τὴν α' Στιχολογίαν λέγομεν
Καθίσματα Μαρτυρικὰ τοῦ Ἦχου.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις. Ἦχος

A^{Δι} θλη τι και εν στα α α σεις ε πι ι τω σκαμμα
^{Νη}
τι ^θ τυ ραν νι και Αι κι σεις ε πι τες μαρ τυ ρας ^ν και
^{Δι}
ι σταν το χο ροι των α σω μα των βρα βει α κα τε χον
τε ες της νι κης ^θ ε ξε στη σαν τυ ραν νης και βα σι
λεις οι σο φοι ^θ κα θει λον τον Βε λι αρ ο μο λο γι
α Χρι στῶ ^Δ ο ε νι σχυ υ σας αυ τῶς Κυ ρι ε δο
ξα σοι οι ^θ

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ^Δ
εν τοῖς Ἁ γι οῖς Αυ τῶ ^θ

A^{Δι} θλη τι κο ον α γω να υ πο μει ναν τε ες οι
^{Νη}
Ἀ γι οι ^θ και τα βρα βει ει α της νι κης πα ρα σῶ κο μι
^{Δι}
σα με νοι ^ν κα τηρ γη σαν τας ε πι νοι ας των πα α ρα
νο μων ^Δ ε δε ξαν το στε φα νος της α αφ θαρ σι ας ^θ
δι αυ των ο Θε ος σω σον τας ψυ χας η

μω ων ^ε

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ, ^Δ ε θαυ μα στω σεν ο

Κυ ρι ος ^Δ

Των Ἀ γι ων σὺ ἡ μνη μὴ Κυ ρι ε ^ε ἀ νε

δει χθη ως Πα ρα δει σος ο εν Ε δεμ ^ε εν αυ τη η

η γαρ α γαλ λε ται πα σα α η κτι σις ^ε δι ο πα

ρα σὺ ἡ μιν τη αυ των πα α ρα κλη σει ^Δ ει ρη νην και το

με γα ε λε ο ος ^ε

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος ^Α ^ε Δι - θ

Α ^{Δι} λη θως μαται ο της τα συμπαντα ^ε ^{Νη} ο δε

βι ος σκι α και ε νυ πνιον ^ε και γαρ μα α α την τα

ρατ τε ται πας γη γε νης ως ει πεν η Γραφη ^ε ο ο ο

τε τον κο σμον κερ δη σο μεν το τε τω τα φω οι κη σο

μεν ^Δ ο πρ ο μβ Βα σι λεις και πτωχοι ^ε δι ο Χρι

στε ο Θε ος τς με ε τα σταντας ^Δ α να παυ σον ως φι

λαν θρω πο ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον

Ο την ευ λο γη με νηνκα λε σασσου ουΜη τε ρα
ηλ θες ε πι το πα θος ε κου σι α βουλη λαμ ψας εν τω
σταυ ρω α να ζη τη σαι θε λων τον Α δαμ λε γων
τοις Α γγε λοις συ γ χα α ρη τε μοι ο τι ευ ρε θη η
α πο λο με νηδρα χμη ο παν τα σο φως οι κο νο μη
σας δο ξα σοι οι

[Εἶτα τὸν Ἄμωμον, εἰς στάσεις β', καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς μετὰ τὴν ἀ' στάσιν· εἰς δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς β' τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια. Εἶτα Συναπτή, καὶ μνημονεύει πάλιν. Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν.]

ΝΕΚΡΩΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Ἦχος ᾠδῆς Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ

Τ ων α γι ων ο χο ρος ευ ρε πη γη ην της ζω
ης και αι θυ ραν πα ρα δει σθ ευ ρω κα γω την ο δον
δι α της με τα νοι οι ας το α πο λω λος προ βα τον

ε γω ει μι ^{u q} α να κα λε σαι με Σωτηρ και σω ω

σο ον με ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Ο ι τον α μονον τθ Θε ο κη ρυ ξαν τες και σφα γι

ασθεντες ωσ περ αρνες ^{u q} και προς ζω ην την α γη ρω α

γι οι και α ι δι ον με τα τε θεντες ^{u q} τθ τον εκ τε

νωσ μαρτυ ρες αι τη σασθε ^{u q} ο φλη μα των λυ σιν η μιν

δω ρη σα α σθε ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ ^{u q}

Ο ι την ο δον την στε νην βα δι σαν τες τεθ λιμ με

νην παν τες οι εν βι ω ^{u q} οι τον Σταυ ρον ως ζυ γον α

ρα με νοι και ε μοι α κο λθθη σαν τες εν πιστει ^{u q} δευ τε

α πο λου ε τε α η τοιμα σα υ μιν βρα βει α ^{u q} και

στε φητα ο ρα α νι ι α ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Ε ι κων ει μι της αρ ρη τσ δο ξης σθ ει καιστιγμα τα
φε ρωπταισματων^{u q} οι κτει ρησον το σον πλασμα Δε σπο τα
και κα θα ρισον ση ευ σπλαγχνι α^{u q} και την πο θει νην
πα τρι ι δα πα ρα σχομοι^{u q} πα ρα δει σθ πα λιν ποι
ων πο λι τη ην με^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Ο πα λαιμεν εκ μη ον των πλασας με και ει κο νι
σθ θει α τι μη σας^{u q} πα ρα βα σει εν το λης δε πα λιν
με ε πι στρεψασεις γην εξ ης ε ληφθην^{u q} εις το καθ ο
μοι ω σιν ε πα να γα γε^{u q} το αρ χαι ον καλ λος α να
μορ φω ω σα α σθαι^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

A να παυσον ο Θεος τῆς δόξης σου και κα τα

ταξον αυτῆς εν πα ρα δεισω ^u₉ ο πᾶ χο ροι των α γι ων

Κυ ρι ε και οι δι και οι εκ λα αμ ψᾶ σιν ως φω στη

ρες ^u₉ τῆς κε κοι μη με νῆς δόξης σου α να παυσον ^u₉ πα

ρο ρων αυ των παντα τα εγ κλη η μα α τα ^u₉

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^{v'}₂₂ και Α γι ω Πνευ μα

^u₉
τι

T ο τρι λαμ πες της μι ας Θε ο τη τος ευ σε βως

υ μνη σω μεν βο ωντες ^u₉ Α γι ος ει ο Πα τηρ ο α ναρ

χος ο συ να ναρχος Υι ος και το θει ον Πνευ μα ^u₉ φω

τι σον η μας πι στει σοι λα τρευ οντας ^u₉ και τῶ αι ω

νι ὀ πυρος ε ξα αρ πα α σον ^u₉

K αι νυ υν και α ει και εις τῆς αι ω νας των

αι ω νων α μην ^u₉

X αι αι ρε σε μνη η Θε ον σαρκι τε κᾶ σα εις παν

των σω τη ρια ^u₉ δι ης γε νος των αν θρω πων ευ ρα

τοτηνσωτηριαν ^{ν'} ₂₂ διασ ευροιμεν παραδει

σον ^υ ₉ Θεο τοοκεαγνη ευ λογημενη ^υ ₉

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη λϑ

ï α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^υ ₉ (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λϑ ï α A λλη λϑ ï α ^{ν'} ₂₂ A λλη

λϑ ϑ ï ï α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^υ ₉

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότου Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς·

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζωὴν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ ὁ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Μετὰ δὲ τὴν Ἐκφώνησιν, Κάθισμα.

Ἦχος ἈϞϚ Κε Ϝ

A να παυσον σω τηρ η μων με τα Δι και αι
ων τς δς λς σς ^u₉ και τς τς κα τα σκη νω σον ^v₂₂ εν
ταις αυ λαισς κα θως γε γραπται ^u₉ πα ρο ρωνως α γα
θος τα πλη μμε λη μα τα αυ των ^u₉ τα ε κς σι α
και τα α κς σι α ^u₉ και παν τα τα εν α γνοι οι α
και γνω ω σιν φι λα αν θρωω πε ^u₉

Δόξα.

και παν τα τα εν α γνοι οι α και γνω ω σιν φι
λα αν θρωω πε

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο εκ Παρ θε νσ α να τει λαστω κο σμω Χρι στε
ο Θε ος υι ος φω τος δι αυ της α να δει ει ξας
ε λε η σον η μας

* * *

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χύμα·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῥσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

[Τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς στί, καὶ] ὁ παρὼν τοῦ τριωδίου εἰς ἡ', οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τοῖς Τριαδικοῖς καὶ Θεοτοκίοις Τροπαρίοις· Τοῦ ἀναξίου Θεοδώρου.

Ῥδὴ α'. Ῥχος πλ. δ'. Ὁ εἰρμός.

Ῥσμα ἀναπέμφωμεν λαοί, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ ἐκ δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον ἄδοντες καὶ βοῶντες· Ῥσωμέν σοι, τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Πάντες δυσωπήσωμεν Χριστόν, τελοῦντες μνήμην σήμερον, τῶν ἀπ' αἰῶνος νεκρῶν, ἵνα τοῦ αἰωνίου πυρὸς αὐτοὺς ῥύσῃται, πίστει κεκοιμημένους, καὶ ἐλπίδι ζωῆς αἰωνίου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Βάθει τῶν κριμάτων σου Χριστέ, πανσόφως σὺ προώρισας, ἐκάστου τέλος ζωῆς, τὸν ὄρον καὶ τὸν τρόπον· διὸ οὓς ἐκάλυψε τάφος, ἐν πάσῃ χώρᾳ, ἐν τῇ κρίσει, σῶσον Πανοικτίρμον.

Στίχ. Αἱ ψυχὰι αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Ὅρους τῆς ζωῆς ἡμῶν ὁ δούς· διὸ τοὺς ἀφυπνώσαντας ἐκ τῆς τοῦ βίου νυκτός, ἡμέρας ἀνεσπέρου, υἱοὺς δεῖξον, Κύριε, Ἱερεῖς ὀρθοδόξους, Βασιλεῖς τε, καὶ πάντα λαόν σου.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς περ κατεκάλυψεν ὑγρά, καὶ πόλεμος ἐθέρισε, σεισμὸς δὲ οὓς συνέσχε, καὶ ἔκτειναν φονῶντες, καὶ πῦρ οὓς ἐτέφρωσε, τῶν πιστῶν Ἐλεῆμον, ἐν μερίδι, τάξον τῶν Δικαίων.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Πάντα παρορῶν τὰ τῆς σαρκός, ὀφλήματα Σωτῆρ ἡμῶν ἐν πάσῃ ἡλικίᾳ, παντὸς γένους ἀνθρώπων, πρὸ τοῦ κριτηρίου σου, στῆσον

ἀκατακρίτους, σοὶ τῷ Κτίστη, ἀπολογουμένους.

Δόξα.

Τρία μιᾶς φύσεως ὕμνῳ, πρόσωπα ἀθυπόστατα, ἀγέννητον Πατέρα, Υἱὸν τὸν γεννηθέντα, καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἀναρχον βασιλείαν, ἐξουσίαν, Θεότητα μίαν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὅντως σὺ ἐφάνης οὐρανός, ἐπὶ τῆς γῆς μειζότερος, τοῦ ἀνωτάτου πόλου, ἀνύμφευτε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν, Ἥλιος ἐν τῷ κόσμῳ, ὁ δεσπότης, τῆς δικαιοσύνης.

Ῥδὴ β'. Ὁ εἰρμός.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ πρὸ τῶν αἰώνων γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων, πλὴν ἀνδρὸς κυηθεὶς, καὶ λύσας τὴν ἀμαρτίαν, τοῦ προπάτορος Ἀδάμ, ὡς φιλόανθρωπος. (δίς)

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Ἴδετε, ἴδετε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ δικαίᾳ κρίσει, πῆξας ὄρους τῆς ζωῆς, ὁ εἰς ἀφθαρσίαν, ἐκ φθορᾶς προσλαβόμενος, πάντας τοὺς κοιμηθέντας, ἐπ' ἐλπίδι αἰωνίου ἀναστάσεως.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Ὁ ἐκ τῶν τεσσάρων, περάτων Κύριε, προσλαβόμενος, τοὺς πιστῶς θανέντας, ἐν θαλάσῃ, ἢ ἐν γῆ, ἢ ἐν ποταμοῖς, πηγαῖς ἢ λίμναις, ἢ φρέασι, βορά, θηρσὶ γενομένους, πετεινοῖς καὶ ἔρπετοῖς, πάντας ἀνάπαυσον.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀλισθήσονται.

Σοῦ ἐν τῇ παλάμῃ, τὰ πάντα Κύριε προδιέκρινας, τοὺς διαλυθέντας, εἰς στοιχείων τετρακτῦν, ἐν τῇ παρουσίᾳ σου, συμπῆξας ἀνάστησον, πάντα τὰ ἐν ἀγνοίᾳ καὶ γνῶσει, συγχωρῶν αὐτοῖς ὀφλήματα.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Ὡ τῆς φοβερᾶς σου, δευτέρας Κύριε ἐπελεύσεως! ὅτι ὡς ἐν εἴδει ἀστραπῆς, ἐπὶ τῆς γῆς ἡκων ἀναστήσεις, πᾶν τὸ πλάσμα σου κρίνεσθαι· τοὺς πίστει σοι, τότε βιώσαντας, ὑπαντῶντάς σοι, συνεῖναι καταξίωσον.

Δόξα.

Ἵπερτελεστάτη Μονάς, ὑπέρθεε, Τρισυπόστατε, ἀγέννητε Πάτερ, καὶ Υἱὲ μονογενές, Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευθέν, δι' Υἱοῦ δὲ φανέν, οὐσία μία καὶ φύσις, κυριότης βασιλεία, σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀρόρητον τὸ θαῦμα, τῆς σῆς κυήσεως Μητροπάρθενε· πῶς γὰρ καὶ λοχεύεις, καὶ ἀγνεύεις ἐν ταύτῳ; πῶς παιδοτοκεῖς, καὶ

ἀγνοεῖς πείραν ὄλως ἀνδρός; ὡς οἶδεν ὁ ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ καινοπρεπῶς, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς.

Ῥδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρί σου, Λόγε Θεοῦ τοὺς οὐρανοὺς ἐν τῷ φωτισμῷ, τῆς σῆς ἀληθοῦς ἐπιγνώσεως, στερέωσον καὶ ἡμῶν, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων τὰς καρδίας.

Τροπάρια.

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε.

Τοὺς διανύσαντας τὸν τοῦ βίου, δρόμον ἐν δόξῃ εὐσεβεῖ, τῆς δικαιοσύνης ἀναδύσασθαι στέφανον, ἀξιώσον ὁ Θεός, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἀπολαῦσαι.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Τοὺς αἰφνιδίως ἀναρπασθέντας, καταφλεχθέντας ἀστραπαῖς, καὶ ἐναποψύξαντας ἐκ κρούου, καὶ πάσης πληγῆς, ἀνάπαυσον ὁ Θεός, ὅτε τὰ πάντα ἐν πυρὶ δοκιμάσης.

Στίχ. Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται.

Τὴν ἀειτάραχον τοὺς τοῦ βίου, θάλασσαν πλεύσαντας Χριστέ, ἐν τῷ τῆς ἀφθάρτου σου, ζωῆς καταξίωσον, λιμένι καταδραμεῖν, τοὺς ὀρθοδόξω ζωῆ κυβερνηθέντας.

Στίχ. Ἀνάπαυσον, Κύριε, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου.

Οὓς πᾶσα φύσις τῶν ἐναλίων, καὶ πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, ἔλαβε κατάβρωμα Χριστέ, τοῖς σοῖς κρίμασιν, ἀνάστησον ὁ Θεός, ἐν τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ μετὰ δόξης.

Δόξα.

Νοητικῶς τὴν θείαν Μονάδα, ὡς τρία Πρόσωπα ἀπλῶς, ἅμα τῷ τεμεῖν ἐπισυνάπτω τὰ ἄτομα· ὡς τάχος γὰρ ἀστραπῆς τρισσολαμποῦσα, ὁρᾶται εἰς Ἐνάδα.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀκατανόητόν σου τὸ θαῦμα· πλὴν γὰρ ἀνδρὸς κυοφορεῖς, καὶ τὴν παρθενίαν σου Ἄγνη φρουρεῖς τίκτουσα· διὸ Ἀγγέλων πληθῦς, καὶ βροτῶν γένος, ὕμνεῖ σε εἰς αἰῶνας.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Ῥχος πᾶζ Νη ς

Ο στε ρε ω σασ εν τη χει ρι σα Λο ο γε
Θε ο τας ο ρα νας εν τω φω τι σμω της σης α λη
θας ε πι γνω σε ως στε ρε ω σον και η μων των ε πι

σοι οι πε ποι θε των τας καρ δι ι α α α ας ^ν _δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας Σταυρὸν καὶ θάνατον, καὶ νεκρώσας τὸν Ἄδην, καὶ συνεγείρας νεκρούς, τοὺς μεταστάντας ἐξ ἡμῶν, Σῶτερ ἀνάπαυσον, ὡς φιλόανθρωπος Θεός, καὶ τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ, ἐλεύσει σου Ζωοδότα, ὡς ἔχων πλῆθος ἐλέους, τῆς Βασιλείας σου ἀξίωσον.

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεϊάν σου σκέπην, καὶ τὴν βοήθειαν, καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον, ἐπὶ τοὺς δούλους σου, καὶ τὰ κύματα Ἄγνη καταπράυνον, τῶν ματαίων λογισμῶν, καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν, ἀνάστησον Θεοτόκε· οἶδα γὰρ οἶδα Παρθέने, ὅτι ἰσχύεις ὅσα καὶ βούλεσαι.

* * *

Ῥδὴ στ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ. Νη ρ

Σ υ νε χο με νον δε ξαι με φι λαν θρω πε ^β _κ εκ πται

σμα των πολλων ^ν _δ προς πι πτοντα τοις οι κτιρ μοις σθ ^Δ _δ ως

τον Προ φη την Κυ ρι ε και σω στον με ε ε ε ^ν _δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Μετὰ τῶν Ἁγίων ἀνάπαυσον Χριστέ, τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἔνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ λύπη, οὐ στεναγμός, * ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Ὁ Οἶκος.

Αὐτὸς μόνος ὑπάρχεις ἀθάνατος, ὁ ποιήσας καὶ πλάσας τὸν ἄνθρωπον· οἱ βροτοὶ οὖν ἐκ γῆς διεπλάσθημεν, καὶ εἰς γῆν τὴν αὐτὴν πορευόμεθα, καθὼς ἐκέλευσας ὁ πλάσας με καὶ εἰπὼν μοι·

Ὅτι γῆ εἶ, καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ· ὅπου πάντες βροτοὶ πορευσόμεθα, ἐπιτάφιον θρῆνον ποιοῦντες ὠδὴν τό, * Ἀλληλουΐα.

Συναξάριον τοῦ Μηναίου.

Τῆς Θ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν ἁγίων μεγάλων τεσσαράκοντα μαρτύρων, τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῆ πόλει μαρτυρησάντων. (†320)

Στίχ. Πληροῦμεν ὑστέρημα σοῦ Σῶτερ πάθους
Τεσσαράκοντα, συντριβέντες τὰ σκέλη.

Ἄμφ' ἐνάτη ἐάγη σκέλη ἀνδρῶν τεσσαράκοντα.

Κατὰ τοὺς Παρισινοὺς Κώδικας 1575 καὶ 1476 τὰ ὀνόματά των ἦσαν: Ἀγγίας, Ἀγλαΐος ὁ καπικλάριος, Ἀέτιος, Ἀθανάσιος, Ἀκάκιος, Ἀλέξανδρος, Βιβιανός, Γάϊος, Γοργόνιος, Γοργόνιος ἕτερος, Δομετιανός (ἢ Δομέτιος), Δόμνος, Ἐκδίκιος (ἢ Εὐδίκιος), Εὐνοϊκός, Εὐτύχιος (ἢ Εὐτυχής), Ἡλιάδης (ἢ Ἡλίας), Ἡράκλειος, Ἡσύχιος, Θεόδουλος, Θεόφιλος, Ἰουλιανός (ἢ Ἐλιανός ἢ Ἡλιανός), Ἰωάννης, Κάνδιδος (ἢ Κλαύδιος), Κύριλλος, Κυρίων, Λεόντιος, Λυσίμαχος, Μελίτων, Νικόλαος, Ξάνθιος (ἢ Ξανθίας), Οὐαλέριος, Οὐάλης, Πρίσκος, Σακεδῶν (ἢ Σακερδῶν), Σεβηριανός, Σισίνιος, Σμάραγδος, Φιλοκτήμων, Φλάβιος, Χουδίων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Οὐρπασιανοῦ τοῦ Συγκλητικοῦ, ἐν Νικομηδεῖα πυρὶ τελειωθέντος. (†305)

Στίχ. Ὁ κλωβὸς ἄρμα πυρός· αἱ δ' αὖ λαμπάδες,
Οὐρπασιανέ, σοὶ τέθριππος ἀνόδου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Πάππος, Μάμμη, Πατήρ, Μήτηρ, καὶ δύο τέκνα, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Διὰ ξίφους ἤθλησε συγγενὲς γένος,
Ἡ παππόμαμμος πατρομητροτεκνία.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου Καισαρίου τοῦ ἱατροῦ, ἀδελφοῦ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. (†369)

Στίχ. Ὁ Γρηγορίου πρὸς νεκρὸν Καισαρίου,
Γλώττης χαλινοῖ τῆς ἐμῆς λόγους, λόγος.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ ὁμολογητοῦ Φιλορώμου, τοῦ ἐν Γαλατίᾳ. (δ' αἰ.)

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Πασιανοῦ, ἐπισκόπου Βαρκελώνης. (†390)

Στίχ. Πᾶν Πασιανὸς ἐξοβελίσας πάθος,
Βαρκελώνης γέγονε ποιμὴν θεόφρων.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Ἀμπντάλ Μασίχ, ἦτοι Χριστοδούλου, ἡγουμένου τοῦ Ὄρους Σινᾶ.

Στίχ. Δοῦλος τοῦ Χριστοῦ Ἀμπντάλ Μασίχ ὠράθη,
Ὁ Ὄρους Σινᾶ ἡγούμενος καὶ Μάρτυς.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως, ἡγουμένου τῆς μονῆς Θεομήτορος ἐν Ἀλ-Ρὰς τῆς Συρίας.

Στίχ. Ἐν Βάτω Μωσῆς τὴν Θεοτόκον εἶδε,
Ἐν Παραδείσῳ δὲ οὗτος Μωσῆς βλέπει.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, μνήμη τοῦ ἁγίου ὁσιομάρτυρος Κωνσταντίνου τοῦ ἐν Κορνοῦάλλῃ, τὸ πρῶτον βασιλέως τῆς Δουμνονίας. (†576)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Βόσα (Bosa), ἐπισκόπου Ὑόρκης. (†705)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Βιταλίου τοῦ ἐν Νεοκάστρω (Castronovo) τῆς Σικελίας. (†994)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὁσίου Ἄντωνιου, ἐρημίτου ἐν Φροΐδεμόντῃ (Froidemont) ἀνατολικῆς Γαλλίας. (ἴ' αἰ.)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωνᾶ, ἀρχιεπισκόπου Νόβγκοροντ. (†1470)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων, δύο ἱερέων καὶ μ' (40) μαθητῶν ἐν Μομισισίῳ (Momišići) τοῦ Μαυροβουνίου. (†1688)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου Θεοδοσίου (Levitsky), ἱερέως ἐν Βάλτᾳ Ὁδησοῦ. (†1845)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ὁσίας Δήμητρος, κτιτορίσσης τοῦ κοινοβίου Ββενδέσκου (Vvedensk) ἐν Κιέβῳ. (†1878)

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων νεομαρτύρων Χριστοῦ ἱερέως καὶ Πανάγου, τῶν ἐν Γαστούνη τῆς Πελοποννήσου ἀθλησάντων. (†1716)

Στίχ. Χριστὸν τεχθέντα ἐκ Παναγίας Κόρης,
Ὡμολόγησαν ὁ Χριστὸς σὺν Πανάγῳ.

Εἶτα τὸ παρόν, ἐκ τοῦ Τριωδίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνεῖαν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κοιμηθέντων εὐσεβῶς, ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου, οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν.

Στίχ. Ἀμνημόνησον πταισμάτων νεκροῖς, Λόγε,
Τὰ χρηστὰ νεκρὰ σπλάγχνα σου μὴ δεικνύων.

Τὰς τῶν προαναπαυσαμένων ψυχὰς κατάταξον, Δέσποτα Χριστέ, ἐν ταῖς τῶν Δικαίων σου σκηναῖς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς, ὡς μόνος ἀθάνατος. Ἀμήν.

* * *

ᾠδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

ᾠχος πλ. Νη

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες καὶ

ὑπερυψοῦντες
αυ τον εις τας αι ω νας

Τ ον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε νσ τω Μω υ ση

 μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

 υ περ υ ψα ς τε εις παν τας τας αι ω ω να α α

 ας

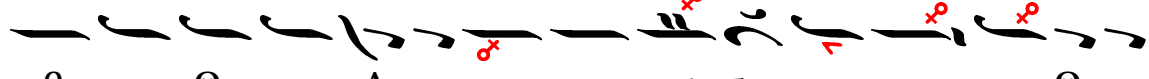
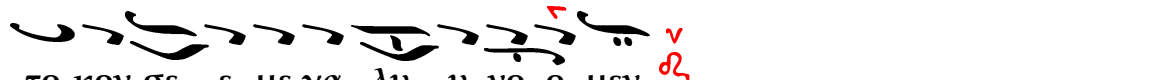
* * *

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

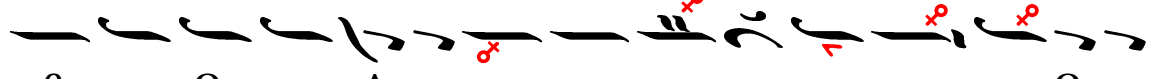

Ἡ ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

ᾠχος πλ. Νη ς

- 1 Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 2 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινῶσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο

 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

- 3 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

4 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

5 Καθειλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
 ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
 φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

6 Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ υ νο ο μεν

ᾠδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

T ον προ δη λω θεν τα εν ο ρει τω νο μο θε
ε τη εν πυ ρι και βα τω το κον τον της α ει παρ
θε υ ε ις η μων των πι στωων σω τη ρι αν υ
μνοις α σι γη τοις με γα λυ υ νο ο μεν

Καὶ τὸ Μεγαλυνάριον τῆς Θεοτόκου.

A ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν
σε την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον
και πα να μω μη η τον και μη τε ρα τς Θε υ η
μων την τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο
ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ραφιμ την α δι α
φθο ρως Θε ον Λο ο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο
το κον σε ε με γα λυ νο με ε ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

* * *

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις. Ἦχος Γα ρ

Ο και νε κρων και ζω ων των ε ξου σι α
ζων ως θε ος α να παυ σον τες σες δε λες εν ταις
σκη ναι αις των ε κλε κτων ει γαρ και η μα αρ τον
Σω ω τερ αλλ ουκ α πε στη σαν εκ σε

Ἔτερον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε. Ἦχος Δι - θ

Α να παυ σο ον τες δε δε λες σε εν χω ρα
ζω ων των Κυ υ ρι ε εν θα Α πε δρα α ο δυ
υ υ νη λυ πη ο μος και στε ε να γ μος ι λα
θι ως φι λα αν θρω πος α περ εν βι ι ω η η
μαρ τον μο νος γαρ α να μα αρ τητος υ παρ χεις
και ε ε λε η η μων νε κρων και ζων τω ων δε
σπο ο της

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

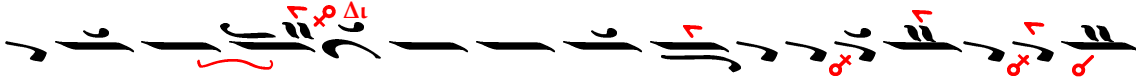
M α ρ ι α Θε ε ο ν υ υ μ φ ε υ τ ε Χ ρ ι σ τ ο ν
 α π α υ σ τ ω ς π ρ ε ε σ β ε υ ε υ π ε ρ η μ ω ν τ ω ω ν σ ω ν
 δ ο υ λ ω ν σ υ ν θ ε η γ ο ρ ο ι ο ι ς Π ρ ο φ η η τ ε ς
 και των Μαρ τυ ρ ω ν δ η η μ ο ι ς τε Ι ε ρ α ρ
 χ ω ω ν Ο σ ι ι ω ν τε και παν των τε των Δι και
 αι αι ω ν συ γ κ λ η ρ ο νο μ ο ς γ ε ν ε ε σ θ αι
 ου ρ α ν ω ν βα α σ ι λ η ι ε ι α ς

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλὴν Νη ρ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω τον Κυ υ υ υ
 ρ ι ι ι ι ο ν αι νει ει τε το ον Κυ ρ ι ι ο ν εκ
 τω ω ω ω ω ν ου ρ α α ν ω ν αι αι νει ει ει τε α αυ
 τον εν τοι οι οι ς υ ψ ι ι σ τοι ς σοι π ρ ε π ει υ μ νο ς τω ω
 ω ω Θε ε ε ε ε ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα α α αν τες οι Αγ
 γε λ ο ι ο ι ο ι α α α αυ του αι νει ει ει τε α

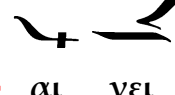
 αυ τον πα α σαι αι δυ να α α αμεις α α αυ του

 ου σοι πρεπει υμνοστω ω ω ω Θε ε ε ε ω

Ἰστώμεν Στίχους δ', καὶ ψάλλομεν
τὰ παρόντα Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράσεισος. Ἦχος $\overset{\lambda}{\text{π}}\overset{\delta}{\text{λ}}\overset{\eta}{\text{η}} \text{ ς}$

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ

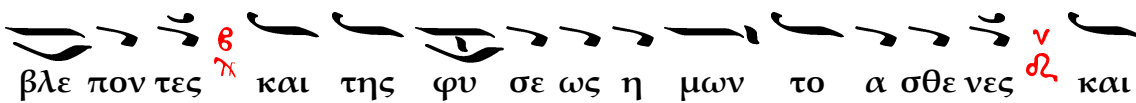
 αι νει

 τε αυ τον κα τα το πληθουςτησμεγαλωσυνησαυτς

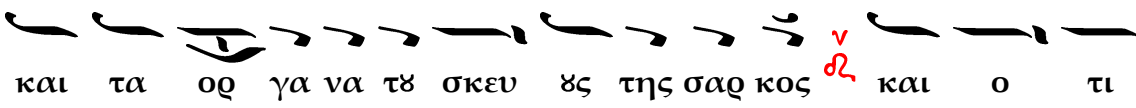
 ευ τε προ τε λης παντες α δελ φοι τον χην ημων

 βλεποντες και της φυσεως ημων το ασθενες και

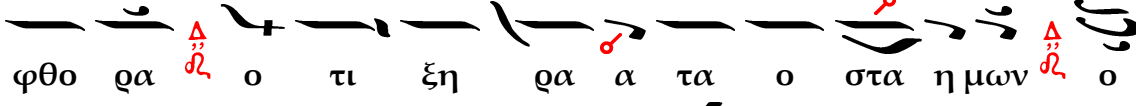
 την ευ τε λειαν ημων και το τελος οψωμεθα

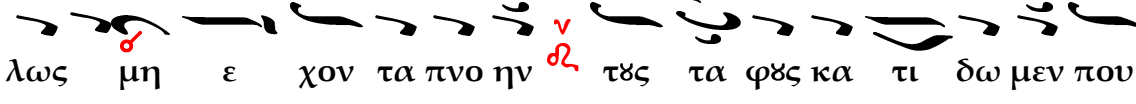
 και τα οργα να τς σκευ ς της σαρκος και ο τι

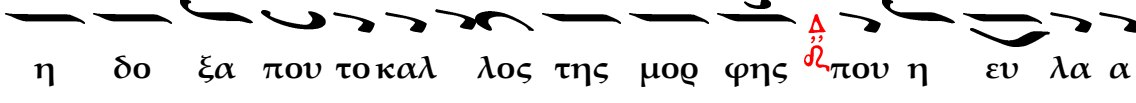
 κο ο νις ο ανθρωπος βρω ω μασκω ληκων και

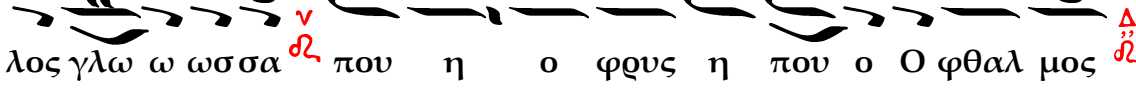
 φθο ρα ο τι ξη ρα α τα ο στα ημων ο

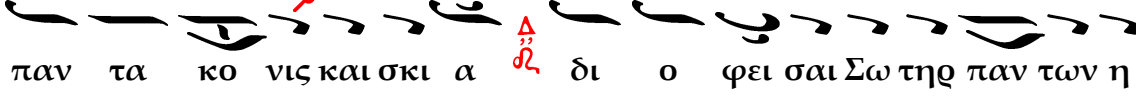
 λως μη ε χον ταπνοην τς τα φς κα τι δω μεν που

 η δο ξα που τοκαλ λος της μορ φης που η ευ λα α

 λος γλω ω ωσσα που η ο φρυσ η που ο Οφθαλμος

 παν τα κο νις και σκι α δι ο φεισαι Σω τηρ παν των η

μων ^vδλ

Στίχ. β'. Αινείτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος ^Δδλ αι νει τε αυ τον

εν ψαλ τη ρι ω και κι θα ρα ^vδλ

Tι α πα ται ανθρωπος αυ χων ^Δδλ τι μα την τα

ρατ τε ται ^εχλ ο πη λος και μετ ο λι γον ο αυτος ^vδλ τι

ου λο γι ζεται ο χος ^Δδλ ο τι κο νις το φυ ρα μα ^εχλ

και σα πρι ας και φθο ρας α πο βο λη ^vδλ ει ουν πη

λο ος ε σμεν ανθρωποι ^Δδλ τι ι προς τε τη κα μεν

τη γη ^Δδλ και ει χρι στς ε σμεν συμ φυτοι ^Δδλ τι

ου προς τρε χο μεν αυ τω ^vδλ και ο ο λην α φε με νοι

την ε πι κη ρον και ρε ου σαν ζω ην ^Δδλ τη ζω η

τη η α φθα α αρ τω ^vδλ α κο λθ θεν τες η τις ε

στιν ο Χρι στος ^Δδλ ο φω τι σμο ος των ψυ χω ων η η

μων ^vδλ

Στίχ. γ'. Αινείτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ ^Δδλ αι νει τε αυ

τον εν χορ δαι αις και ορ γα νω ^vδλ

O τι χει ρι σθ πλασαστον Α δαμ και στησας
 με θο ρι ον α φθα ρσι ασκαιθνη το τη τος Σωτηρ και
 της εν χα ρι τι ζω ης της φθο ρας α παλ λα ξας τε
 προς την πρω την με τα θε με νος ζω ην αυ τος τς
 δσ ς λς σθ Δε σπο τα ους προ σε λα βε εξ η μων
 με τα Δι και αι ων α να παυ σον και εν χο
 ρω των εκλεκ των και τς των τα ο νο μα τα
 γρα ψας εν βι βλω της ζω ης εν φω νη Α αρχα γγε ε
 ε λξ ε ξα να στη σας σαλ πι γγος η χοι κα
 τα ξι ω σον αυ τς της ς ρα νι ς Βα σι λει ει α ας
 σθ

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ πα σα πνο η αι νε σα α τω ω

τον Κυ ρι ον

X ρι στος α νε στη λυ σαστων δε σμων Α δαμ τον
 πρω το πλα στον και τς Α δσ κα τα λυ σασ την ι σχυν

θαρ σει τε παν τες οι νε κροι ε νε κρωθη ο θα να
 τος ε σκυ λευθη και ο Α δης συναυτω και ο Χρι
 στο ος ε βα σι λευσεν ο σταυρω θεις και α να
 στας αυ τος η μι ν ε χα ρι σα το την
 α φθαρ σι αν της σαρκος αυ τος α νι στα η μας και
 δω ρειται την α να στα σιν η μιν και της δο ξη ης
 ε κει ει ει νης μετ ευ φρο συ νης παντας α ξι οι
 τς εν πι στει α κλι νει πε πι στευ κο ο τας θερ μω ως επ
 αυ τω

Δόξα. Νεκρώσιμον.

Ἦχος Δι-θ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
 Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Ω ς α ανθος μα ραι αι αι νε ται και ως
 ο να αρ πα ρε ε ε ερ χε ε ε ε ται και δι
 α λυ ε ε ε ται πα ας α α αν θρω ω ω πος

πα λιν δε η χου ουσησ της σα α αλ πιγ γος νε κροι
 ως εν συσ σει ει σμω παν τες α α α να στη η η η
 σο ο ο ον ται προς την σην υ πα αν τη η σιν Χρι
 στε ε ε ο ο Θε ε ε ος το τε ε Δε σπο
 ο ο τα ους με τε ε στη σα ας εξ η η μων εν
 ταισ των Α γι ω ω ων σου κα τα α τα αξον σκη η
 ναις τα πνευ μα τα Δε σπο ο τα των σω ω ω ων δου
 ου ου λω ων α α α ει

Και νυν και α ει και εις τς αι ω νασ των αι ω

νων α μην

Χ αι αι ρε Μα ρι α Θε ο το ο κε ο να ος
 ο α α κα τα λυτος μαλλον δε ο α γι ος κα θως βο α
 ο ο Προ φη της α α γι ος ο να ο ος σθ θαυ μα
 στο ος εν δι και ο συ υ νη η η η

* * *

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης ἀναγινώσκει χῦμα τὴν μικρὰν
 δοξολογίαν ὡς ἀκολούθως.

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν

καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, *
δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ * Κύριε
Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, * ὁ
αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
* καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, *
εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς
τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθη ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ
εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἥμαρτόν
σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά
σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν
ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα * συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε * φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα * τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ
παρίδῃς.

Σοὶ πρέπει αἶνος, * σοὶ πρέπει ὕμνος, * σοὶ δόξα πρέπει, * τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * νῦν καὶ αἰεὶ * καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς
μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς

ἐπομένως ἐξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν καὶ φιλανθρωπίας ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον τὰ κατὰ τὸν τυχόντα ἦχον
τρία Στιχηρὰ Προσόμοια Νεκρώσιμα.

Ποίημα Θεοφάνους ὧν, καὶ τῶν εἰς τοὺς λοιποὺς ἦχους ἐν τοῖς ἄλλοις Σάββασι τοιούτων Προσομοίων ὁμοῦ, ἡ ἀκροστιχίς ἐστὶ·

Σοὺς Χριστὲ δούλους γράφον ἐν ζώντων βίβλω.

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι-θ

Εχων ἀκαταληπτον την εἰς ἡμᾶς εὐσπλα

γχνιαν και πηγην ἀκνωτον θεϊκης χρηστοότη

τος πολυελεε τς προς σε εδεσποτα μετα

βεβηκοτας εν γη ζωντων κατασκηνωσον

εις κατασκηνωματα τα αγαπητα και αιποθμενα

κατασχεν δωρομενος την διηνεκως δια

μενσαν συ γαρ υπερωπαντων εξεχεαστο

αιμασ Χριστε και ζωηφορωτιμηματι

Κοσμον εξηγορασας

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω και προσελαβ Κυρι

 ε

Νεκρωσιν υπεινας ζωοποιον εκ

σιως και ζωην επηγασας και τρυφην αιδι

ον πιστοις δεδωκας εν ηκαταταξον τς

κε κοι μη με ε νος επ ελ πι δι α να στα σε ως

τα τς των πταισματα παντα συγχωρων α α γα θο τη τι

ως μο νος α να μαρ τη τος μο νος α γα θος και φι

λαν θρω πος ι να δι α παντων υ μνη ται σς το

ο νο μα Χρι στε και σε σω σμε νοι δο ξα ζω μεν

τηνοι κο νο μι αν σς

Στίχ. Καί τὸ μνημόσυνον αὐτῶν
εις γε νε αν και γε νε

αν

Zωντων κυρι ευ ο ντα θε αρ χι κη ε ξς

σι α και νε κρων δε σπο ζο ντα σε Χρι στε γι νω ω σκο

ντες ι ι κε τευ ο μεν τς πι στς ς δς λς σς τς προς

σε τον μο ο νον ευ ερ γε την εκ δη μη σαν τας

αυ τς α να παυσον συν τοις εκ λε κτοις σς Φι λαν θρω πε

εν το ποις α να ψυ ξε ως εν ταις των Α γι ων λαμ

προ τη σι θε λη της ε λε ς υ παρ χεις γαρ και

σω ζεις ως Θε ος ^Δ ς κατ ει κο να σθ ε πλα σας ^Δ

μο νε Πο λυ ε λε ε ε ^ε

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος Πα ^π

^{Πα} Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και ^Δ

Α γι ω Πνευ μα α α τι ^ε

^{Πα} Α λ γος τω Α δαμ ε χρη μα τι ι σεν η τσ ^Δ

ξυ λσ α πο γευ σις πα λαι αι ε ε εν Ε ε δεμ ο ^Δ

^{Νη} τε ο ο ο φις ι ον ε ε ε ξη ρε ευ ξα α α ^{Πα}

^{Δι} το δι αυ τσ γαρ ει σηλ θε εν ο θα α α α ^ε

^{Πα} να α α α τος παγ γε νη κα τε σθι ι ω ω ω τον ^Δ

α αν θρω ω ω πον αλλ ελ θων ο Δε σπο της ^ε

^{Δι} κα θει ει ει λε τον δρα α κο ο ο ον τα και α να ^{Πα}

παυ σιν η μιν ε ε ε δω ρη η σα α α α το ^ε

^{Δι} προς αυ τον ς ςν βο η η η η σω ω ω ω μεν ^ε

^{Πα} φει σαι Σω τηρ και ς ςς προ ο ο σε ε λα α α βσ ^ε

με τα των εκλεκτων σου να απαυ
σον

Και νυν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Και νυ νυ νυ και αι αι α α ει και εις
τη ς αι αι ω ω ω νας των αι ω ω ω
νων α α α μην

Συ ει ο Θεος ημων εν σοφια τα πα
αντα δημιουργων και πληηρων Προφητας εξα
πεισταιλας Χριστε προφητευσαι σου τη η
ην παααρσι ι ι αν και Αποστολο
ολοκληρου ξαιαι σου τα μεγαλειει εια
και οι μεν προφηητευσαν τη ηην ε
ελευσι ι ιν σου δε τω βαπτισμαα τι ε ε
φωωτισαν τα ε ε ε εθνη μαρτυρες δε ε ε
πααθοοντες ετυχωνων περ ε ε ποθον
και πρεσβευει σοι ο χορος των Αποστολων

Πα
 συν τη η η τε κς ς ση η η σε α να παυ
 ςον ο Θε ε ος ψυ χας ας προ ο ο σε ε λα α α
 βς και η μας κατα ξι ωσοντης βα σι λει ει ει ει
 Πα
 α α α ας ος ο Σταυ ρον υ υ υ πο ο μει ει ει
 νας δι ε με ε το ο ον κα τα α κρι ι ι τον
 M
 ο λυ τρω τη ης και Θε ο ο ο ο ο ος
 * * *

Εἶτα ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἱερεὺς:

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (Ψαλμ. 134' 2-3)

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς. (τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Καὶ ψάλλεται τὸ ἀπολυτίκιον.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο
νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη
μι ορ γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δε
λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το
ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὁ αὐτός.

Σ ε και τει χος και λι με να ε χο μεν και πρε σβυν
ευ προ σδε κτον προς ον ε τε κες Θε ον Θε ο το ο κε
α νυμ φευτε των πι στων η σω τη ρι α α α α

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην Ὦραν
καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ

Τὰ ἕξαπλᾶ.

Ἦχος π̣ά̣ ρ̣ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον
Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον ^Θ_{ηλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

Ἦχος ^λ_{δλ} Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^Θ_{ηλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον ^{Πα}_{ηλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον ^{Νη, ρ}_{ηλ}

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον ^ν_{δλ}

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ^λ_{δλ} Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον ^ν_{δλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον ^Θ_{ηλ}

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον ^Δ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε η σον ^ρ_{δλ}

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικὰ καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς δ' ἐκ τῆς γ' ὥδης καὶ δ' ἐκ τῆς 4' ὥδης τοῦ κανόνος τοῦ Ψυχουσαββάτου. Εἰ δὲ μὴ τὰ συνήθη Ἀντίφωνα (τὰ λεγόμενα τῶν καθημερινῶν).

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 141 (91).

Ἦχος Δι-θ

Στίχ. α'. Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε. (141' 2)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Στίχ. β'. Τοῦ ἀναγγέλλειν τῷ πρωὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα. (141' 3)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Στίχ. γ'. Ὅτι εὐφρανάς με, Κύριε, ἐν τοῖς ποιήμασί σου, καὶ ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σου ἀγαλλιάσομαι. (141' 5)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Στίχ. δ'. Ὅτι εὐθύς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἀδικία ἐν αὐτῷ. (141' 16)

Ταις πρεσβειαις της Θεοτοκου Σωτεεεε

σωσονημας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβειαισ τῆς Θεοτοοκου Σωτηρῶ
σον ἡμασ

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος πλ. α'. Ψαλμὸς 137 (92).

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο·
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. (137' 1)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται. (137' 1)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. γ'. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης, θαυμαστὸς ἐν
ὕψηλοῖς ὁ Κύριος. (137' 4)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Στίχ. δ'. Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου
πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν. (137' 5)

Πρεσβειαισ των Αγιων σωσον ημασ Κυρι
ε

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τὰς αἰῶνας αἰῶ-

νων ἀμην

Ο μόνου γεννητοῦ καὶ λογότητος Θεοῦ α-

θανάτου ὑπαρχόντος καὶ καταδεξάμενος

διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆ-

ναι ἐκ τῆς αἰτίας Θεοτοκοῦ καὶ αἰ-

παρθενίας Μαρίας ἀτρέπτως ἐνανθρώπη-

σας σταυρωθεὶς τε Χριστέ ὁ Θεὸς θανάτω

θανάτου παθησας εἰς ὧν τῆς αἰτίας Τρι-

αααδος συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι σωσον ἡμᾶς

ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148' (94).

Στίχ. α'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρι ἡμῶν. (148')

Σ ωσον ἡμᾶς Υἱεε Θεοῦ ὅτι

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

 ς ι α

Στίχ. β΄. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἔξομολογήσει καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. (Ψδ΄2)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη λθ

 ς ι α

Στίχ. γ΄. Ὅτι Θεὸς μέγας Κύριος καὶ βασιλεὺς μέγας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. (Ψδ΄3)

 Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο εν

 Α γι ι οι οισ θαυ μα στος ψαλλον τας σοι αλ λη

 λθ ι α α α

Ψάλλομένου τοῦ δοξαστικοῦ τῶν μακαρισμῶν ἢ τοῦ γ΄ ἀντιφώνου γίνεται ἡ εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. ᾠχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

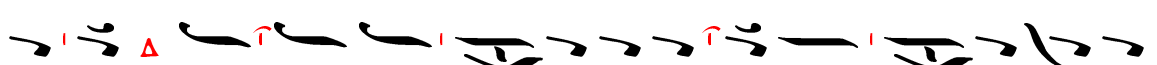
ᾠχος Δι-θ

 Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε ε σω ω

 μεν Χρι στω ω ω ω σω σον η μα ας Υι ε ε

 Θε ου ο εν Α γι ι οι οισ θαυ μα στο ο ο ο

ος

ὁ β' χορός:

Ψαλλον τας σοι αλ λη λυ υ ι α

Ἀπολυτίκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος πλδ Γα ρ

Ο βα θει σο φι ας φι λαν θρω πως πα αν τα οι κο νο μων και το συμ φε ρον πα σιν α πο νε μων μο νε Δη μι ορ γε α να παυσον Κυ ρι ε τας ψυ χας τω ων δα λω ων σε εν σοι γαρ την ελ πι δα Α νε θεν το το ποι η τη και πλαστη και Θε ε ω η η μων

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Με τα των Α γι ων α να παυσον Χρι στε ο Θε ος τας ψυ χας τω ων δα λω ων σε εν θα υκ ε στι πο νος υ λυ πη υ στε νεγ μος αλ λα ζω η η α τε λευ τη το ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-Θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος

α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος

α α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η

σο ο ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας

Δ υ να α α μιν **Δ** Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α

α α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο

ο ος ε λε ε η η σον η η μα ας **Δ**

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος **Δ**

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος **Δ**

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος **Δ** Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

Ε ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἀπόστολον νεκρώσιμον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.
Προκείμενον καὶ ἀλληλούϊα νεκρώσιμα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος πλ.β.
Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.
Προκείμενον. Ψαλμὸς κδ΄.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν
κληρονομήσει γῆν.

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπὶ σοὶ
πέποιθα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος πλ.β. Δι-θ

Α ἰ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει

γη ην

Στίχ. Πρὸς σέ, Κύριε, ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ὁ Θεὸς μου, ἐπι

σοι πεποιθα

Α ἰ ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει γη

ην ^θ

Στίχ. Τὰς ὁδοὺς σου Κύριε γνώρισόν με ^Δ και τας ^χ τρι βς σθ

δι ι δα ξον με ^Δ

A ι ψυ χαι αυ των εν α γα θοις αυ λι σθη σον

ται ^Δ και το σπε ερ μα αυ των κλη ρο νο μη σει ει

γη η ην ^Δ

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄ Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

(δ' 13-17)

Ἀδελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ οἱ μὴ ἔχοντες ἐλπίδα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς κοιμηθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται πρῶτον, ἔπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα.

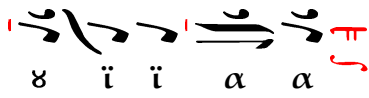
Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος πλ. β'. (Ψαλμὸς ξδ'-ρλδ').

Ἦχος Παι ^π

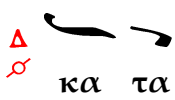
A λλη λθ ι ι α ^π A λλη η λθ ς ς ς

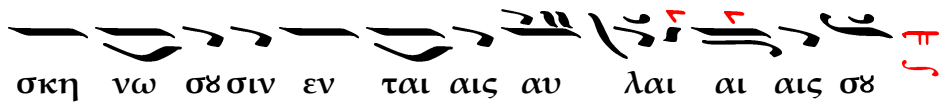
 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ἰα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

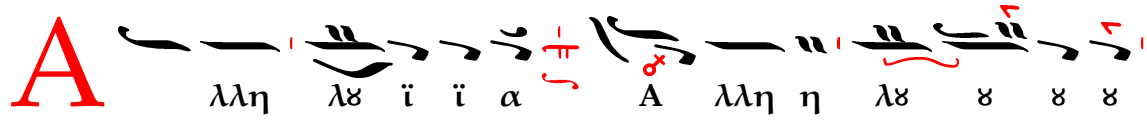
 ϑ ἰ ἰ α α

Στίχ. Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε·

 κα τα

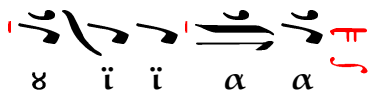
 σκη νω σϑσιν εν ται αις αυ λαι αι αις σϑ

A

 λλη λϑ ἰ ἰ α Α λλη η λϑ ϑ ϑ ϑ

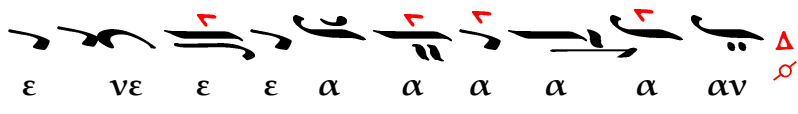
 ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ἰα α α λλη η λϑ ϑ ϑ

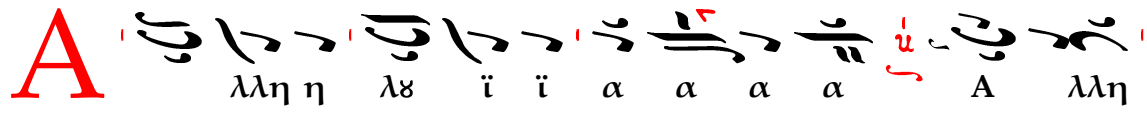
 ϑ ἰ ἰ α α

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν

 εἰς γε νε α αν και γε

 ε νε ε ε α α α α αν

A

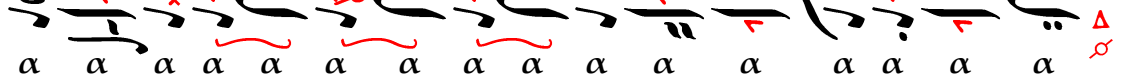
 λλη η λϑ ἰ ἰ α α α α Α λλη

 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ α Α α α ἰα α α

 λλη η η λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ἰ ἰ ἰ ἰ ἰ

 α α α α α α α α α α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν
(κα' 8-9, 25-27, 33-36).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγὼ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε. Μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ

καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἔθνων ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου, ἀποψυχόντων ἀνθρώπων ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε βαρηθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ' ὑμᾶς ἐπιστῇ ἢ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγίς γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς. Ἄγρυπνεῖτε οὖν ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι ἵνα καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ σταθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἦχος ἰὲ Δι. Ⲅ

ο ξα α σοι ^Δ ₂₂ Κυ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε ^Ⲅ ₂₂ δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι ^Δ ₂₂

Χερουβικόν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος Δι-Θ

^{Δι} ₂₂ ^Ⲅ ₂₂ ^Ⲅ ₂₂ ^Ⲅ ₂₂ τα α α α Χε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ^Ⲅ ₂₂ ε ε ε ε ε ε ε χε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ρϑ ϑ ϑ ϑ Χε ρϑ ϑ βι ι ι ιμ μυ υ υ υ υ
 υ υ στι ι ι κω ω ω ω ω ω ω ω

ως ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο

ο ο ει κο ο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον

τε ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι

τη η η η ζω ο ο ο ποι οι οι οι οι οι

ζω ο ο ποι οι ω ω Τρι ι α α α α ια α α

α α α α α α α α α α α α Τρι α α

α α δι ι το ον τρι ι σα α α α

γι ι ι ι ο ο ο ον υ υ υ μνοο ο ο ον

προ σα α α δο ο ο υ μνον προ ο σα α α

δο ο ον τε ες πα α α α α α σα α α

αν την βι ι ω τι ι κη η η η η η η ην

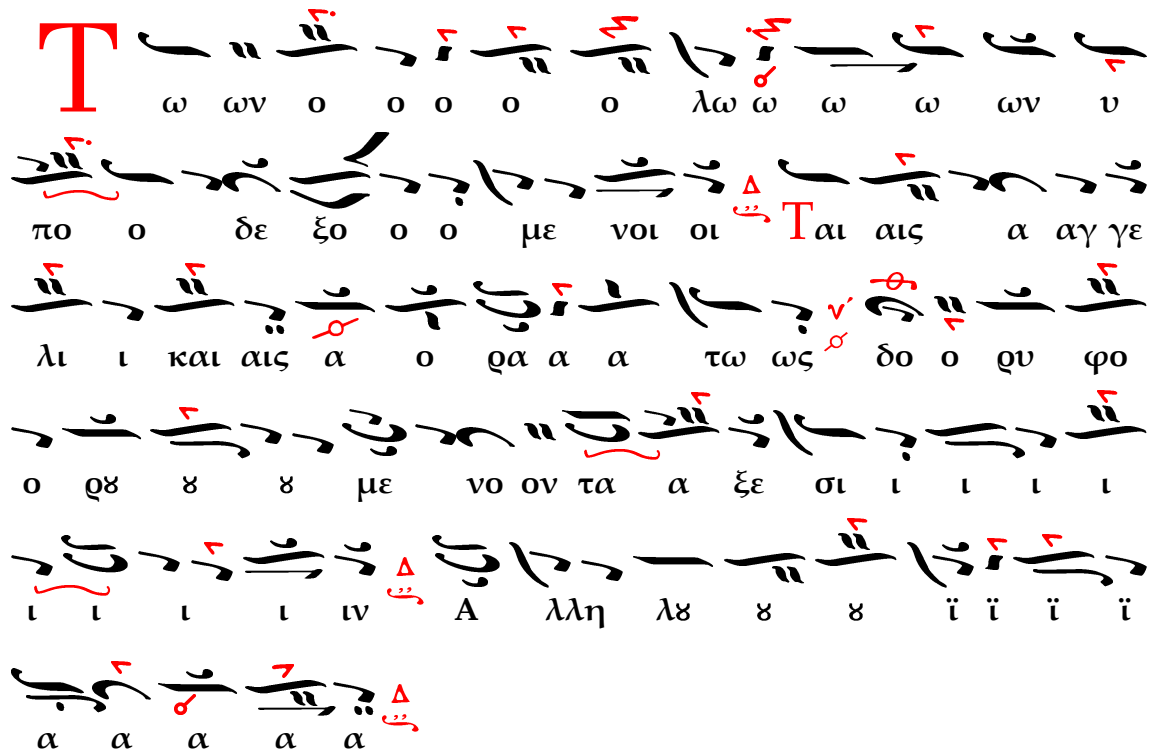
πο ο θω ω ω ω ω με ε ε ε ε θα α με ε

ρι ι ι μνα α α α α α α α αν

Ως τον βα σι ι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε βα α σι ι λε ε ε

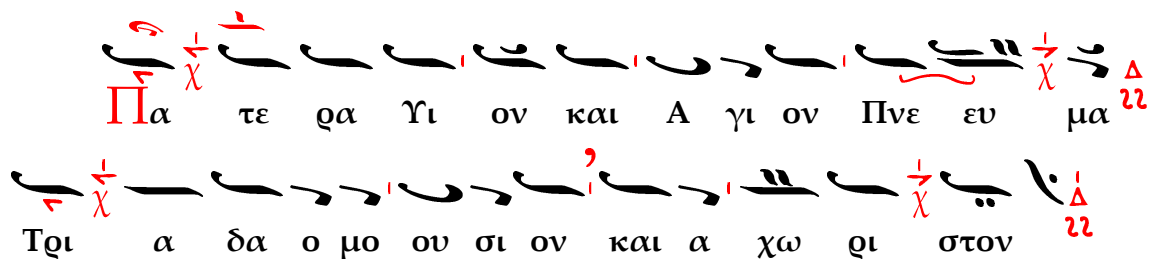
ε ε ε ε α

 ω ων ο ο ο ο ο λω ω ω ω ων υ
 πο ο δε ξο ο ο με νοι οι **Τ**αι αις α αγ γε
 λι ι και αις α ο ρα α α τω ως δο ο ρυ φο
 ο ρα ρ ρ με νο ον τα α ξε σι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ιν **Α** λλη λ ρ ρ ρ ι ι ι ι
 α α α α α

Τὰ Λειτουργικά,
 ὡς διασώθηκαν ἐν τῇ Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
 κατὰ παράδοσιν ἀρχαιοτάτην. Καταγραφή Κ. Ψάχου.

Ἦχος ἰΐ

Πα τε ρα Υι ον και Α γι ον Πνε ευ μα
 Τρι α δα ο μο ου σι ον και α χω ρι στον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ

τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
 συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν
 προφητῶν. Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν
 Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.
 Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
 Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη νης θυ σι αν αι νε σε

ως

Και με τα του Πνευ μα το ος σου

Ε χο μεν προστον Κυ ρι ον

Α ξι ον και δι ι ι ι ι και ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ ρι ος Σαβ

βα ωθ πλη ρης ο ου ρα νος και η γη της δο ξης

σου ω σα να εν τοις υ ψι ι στοις ευ λο γη

με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ

ρι ι ου ου ου ω σα να εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις

Α μη η η ν

Α μη η η η ν

Σε υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου ου με ε ε

εν Σοι ευ χα ρι στουμεν Κυ ρι ε και δε ο με
 θα α σου ου ου ο Θε ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος η μω ω ω ων

Γρηγορίου Πρωτοφάλτου. Ἦχος Δι

Δι
 Α ξι ον ε στιν ως α α λη η η θω ω ω ως
 μα α α κα α ρι ζει ει ει ν σε την Θε ε ε ο
 το ο ο κον την α ει μα κα α ρι στο ο ον και
 πα να μω ω μη η η το ο ο ον και αι αι
 μη τε ε ε ρα του Θε ου ου η η η μω ω ω
 ων τη η ην τι μι ι ι ω τε ε ε ραν των Χε
 ε ρου ου ου βι ι ι μι και αι αι ε εν δο ο
 ο ξο τε ε ε ρα α αν α συγ κρι ι τως των
 Σε ε ρα α α φι ι μι τη η ην α δι ι
 ι α φθο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ον Λο γο ον τε
 ε ε κου ου ου ου σαν την ον τω ω ως
 Θε ε ε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο ο με

ε ε ε εν Δ

Ἄξιον ἔστιν, τὸ λεγόμενον Πατριαρχικόν, ὡς γράφεται ὡς φάλλεται παρ' ἐμοῦ, Ἰωάννου. (κα' Σεπτεμβρίου, βη', Ι.Α.)

Ἄξιον ἔστιν ὡς
αααληθηθωως μακαριιζειειν
σεεεετην Θεεεεεοοο
τοοοοκοοντην αιμαακααρι
ιζον και παναμωωμηηητον και
μηητεεεερατττθεεεεεε
ηηηηημωωωντην τιμιωτεεε
εεραααντων Χερεεεβιιμ και
ενδοξοτεεεεεεραν ασυγκριι
ιιτωως των Σεεεεεερααααα
φιιιμτην αδιααφθοοοοορως
Θεον Λοοοοοογοντεεεεεε
εεσαααντηην οοντωως Θεοοτοο
οκοονσεεεεεμεγααλυυυυνο

ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε εν

Τῷ Σαββάτῳ. Πέτρου Λαμπαδαρίου Ἔχος Πά Πα ρ

M α κα α α α α α α α α α α α α
 α α α α α ρι ι ι ι ι ι ι ι ι μα κα
 α α ρι ι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι
 οι οι οι ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου
 ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ους ε ξε ε
 λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ξε λε ε ε
 ξω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω και αι
 αι αι προ ο σε ε λα α α α α α α α α βου ου
 ου ου ου ου ου ου ου Κυ υ υ υ υ υ ρι ε ε ε
 κυ υ υ υ ρι ι ι ε ε ε ε ε και το μνη
 μο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο
 μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη
 θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νη ς ς ς εν
 τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε
 ως σθ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο
 ξαν σθ ο τι η ξι ω σας η μας των α
 γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σθ
 Α λλη λη λη ι α Α λλη λη λη ι α Α λλη
 λη λη ι α α α

ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν·

Ψάλλονται τὰ νεκρώσιμα τροπάρια. ᾠχος δ΄.

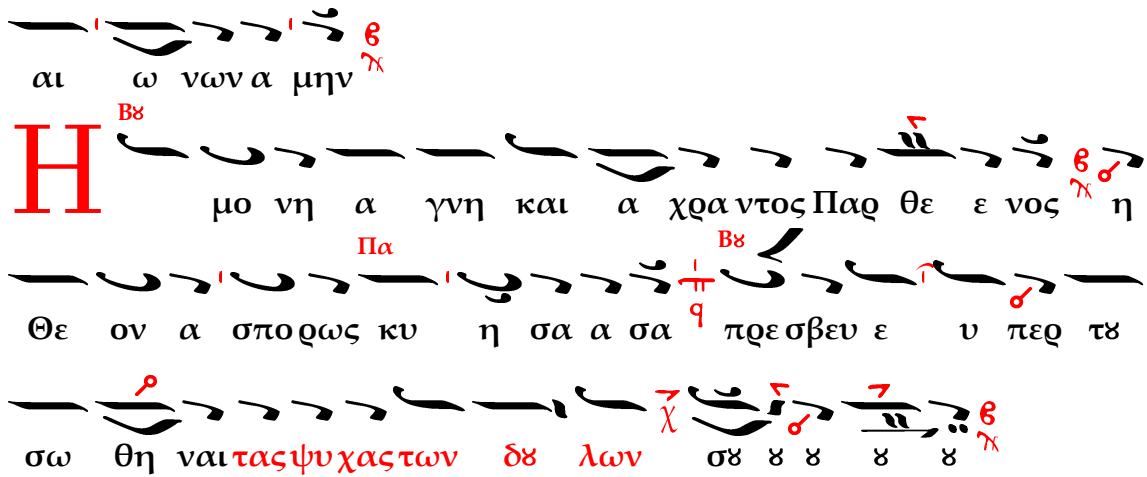
ᾠχος **λατος** Βου ξ

Μετα πνευματων δικαίων τετελει
ωμενων **ε**χασψυχων δλωνσωωτερανα
παυσον **ε**χφυλατων αυτας **Δ**ειςτην μακαριαν ζω
ην την παρ σοι φιλανθρωπε **ε**χ

Ειστην καταπαυσιν σου Κυριε **Δ**οπου
παντες οι αγιοι σου αναπαυονται **Πα** **ε**χ
αυσον **Β** και τας ψυχων δλωνσ **Δ**οτιμονοςυ
παρχεις **ε**χ **α**θανατος **ε**χ

Δοξα Πατρι και Υιω **Δ**και Αγιω Πνευματι **ε**χ
Συειο Θεος ημων **Δ**οκαταβαςειςα
αδην **ε**χ και τας οδυνας λυυσας **Δ**των πεπεδη
μενων **ε**χ αυτος και τας ψυχων δλωνσωω
τερανα παυσον **ε**χ

Και νυν και αι **Δ**και εις τας αιωνων των

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ἱστάμενος πρὸ τῆς εἰκόνης τοῦ δεσπότη Χριστοῦ, κάτωθι τῆς ὁποίας εὐρίσκονται τὰ ὑπὲρ τῶν ἀποικομένων κόλλυβα, ἐκφωνεῖ τὸ μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐξῆς:

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ')

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ αἰωνίου μνήμης καὶ μακαρίας ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν, [καὶ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ...] ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τῶν ἐσχάτων, καὶ ὑπὲρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Ὅπως Κύριος ὁ Θεὸς τάξῃ τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ', χύμα)

Τὰ ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καὶ ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρὰ Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα.

Ὁ χορός· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ὁ Θεὸς τῶν πνευμάτων καὶ πάσης σαρκός, ὁ τὸν θάνατον καταργήσας καὶ τὸν διάβολον καταπατήσας καὶ ζῶν τῷ κόσμῳ σου δωρησάμενος, αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καὶ τὰς ψυχὰς τῶν κεκοιμημένων δούλων σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, μοναχῶν καὶ πάντων τῶν ἀπὸ περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων

χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καὶ συγγενῶν ἡμῶν ἐν τόπῳ χλοερῶ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καὶ στεναγμός· πᾶν ἁμάρτημα τὸ παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὃς ζήσεται καὶ οὐχ ἁμαρτήσῃ· σὺ γὰρ μόνος ἐκτὸς ἁμαρτίας· ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα καὶ ὁ λόγος σου ἀλήθεια· ὅτι σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ χορός· Αἰωνία ἡ μνήμη. (ἐκ τρίτου)

Ἦχος ἰβ' Γα ϕ

Α ^{Γα} Πα
 ι ω ν ι α η μ ν η η η μ η ^ϕ α ι ω ν ι
 α η μ ν η η η μ η ^{Γα} α ι ω ν ι α Αυ τ ω ν η μ ν η
 μ η ^ϕ ²²
 τ ρ ῖς μ ἔ τ ἔ λ ο ς : ^{Γα} α ι ω ν ι α Αυ τ ω ν η μ ν η ^χ μ η η η
 η ^ϕ ²²

Ἦχος ς' Δι θ

Ε ^χ ι η τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ε υ λ ο γ η μ ε
 ν ο ν ^Δ α π ο τ ε ν ν κ α ι ε ω ς τ ε α ι ω ω ν ο ς ^θ (δὶς)
Τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ε ι η ε υ λ ο γ η
 μ ε ε ε ε ε ν ο ο ο ο ν ^ζ α π ο τ ε ν ν κ α ι ε ω ς

τῶν αἰῶνων τοῦ οὐρανοῦ